

- 2) Art. 4 ust. 1 dyrektywy 98/8 nie stoi na przeszkodzie temu, by Państwo Członkowskie wymagało uprzedniego zezwolenia na wprowadzenie na rynek tabliczek z drewna czerwonego cedru mających naturalne właściwości antymolowe, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone na rynek w innym Państwie Członkowskim bez konieczności uzyskania zezwolenia lub rejestracji w tym ostatnim państwie.
- 3) Fakt wymagania przez Państwo Członkowskie uprzedniego zezwolenia na wprowadzenie na rynek tabliczek z drewna czerwonego cedru mających naturalne właściwości antymolowe, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu w innym Państwie Członkowskim bez konieczności uzyskania zezwolenia lub rejestracji w tym ostatnim państwie, stanowi środek o skutku równoważnym sprzeczny z art. 28 WE, który może jednakże zostać uznany za uzasadniony ze względów dotyczących ochrony zdrowia publicznego na podstawie art. 30 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 8.2.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-459/02 (wniosek Cour de cassation o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Willy Gerekens oraz Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Mleko — Dodatkowa opłata wyrównawcza w sektorze mleka i przetworów mlecznych — Prawo krajowe — Opłata wyrównawcza ustalona ze skutkiem wstecznym — Podstawowe zasady: pewności prawa i niedziałania prawa wstecz)

(2004/C 228/18)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-459/02, której przedmiotem jest skierowany do Trybunału na mocy art. 234 WE przez Cour de cassation (Luksemburg), w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Willy Gerekens, Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola a Wielkim Księstwem Luksemburga, wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni następujących podstawowych zasad prawa wspólnotowego: zasady pewności prawa oraz zasady niedziałania prawa wstecz w odniesieniu do przepisów krajowych dotyczących kwot produkcji mleka ustanowionych w miejsce pierwotnej regulacji, uznanej przez Trybunał Sprawiedliwości za dyskryminującą, i zezwalających na karanie ze skutkiem wstecznym przekroczeń tych kwot, które miały miejsce po wejściu w życie rozporządzeń Rady (EWG): nr 856/84 z dnia 31 marca 1984 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 804/68 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 90, str. 10) oraz nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. w sprawie ogólnych zasad stosowania opłaty wyrównawczej przewidzianej w artykule 5 quater rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 90, str. 13), jednakże w trakcie obowiązywania uchylonych przepisów krajowych, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, pełniący obowiązki prezesa trzeciej izby, R. Schintgen oraz N. Colneric (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

Podstawowe zasady prawa wspólnotowego: pewności prawa oraz niedziałania prawa wstecz nie sprzeciwiają się temu, by Państwo Członkowskie – w celu zastosowania się do ustawodawstwa wspólnotowego określającego kwoty produkcji takie, jak wprowadzone na mocy rozporządzeń Rady (EWG): nr 856/84 z dnia 31 marca 1984 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 804/68 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. w sprawie ogólnych zasad stosowania opłaty wyrównawczej przewidzianej w artykule 5 quater rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych – ustanowiło, w miejsce pierwotnej regulacji uznanej przez Trybunał za dyskryminującą, nowe przepisy prawne obowiązujące ze skutkiem wstecznym w stosunku do przekroczeń kwot produkcji, które miały miejsce po wejściu w życie tych rozporządzeń, lecz w trakcie obowiązywania uchylonych przepisów krajowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 22.2.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-463/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 77/388/EWG — Podatek od wartości dodanej — Artykuł 11 A ust. 1 lit. a) — Podstawa opodatkowania — Subwencja związana bezpośrednio z ceną — Rozporządzenie (WE) nr 603/95 — Pomoc przyznana w sektorze suszu paszowego)

(2004/C 228/19)

(Język postępowania: szwedzki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-463/02 Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. Traversa i K. Simonsson) przeciwko Królestwu Szwecji (pełnomocnik: A. Falk) popieranemu przez Republikę

Finlandii (pełnomocnik: T. Pynnä), której przedmiotem jest stwierdzenie, że Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy artykułu 11 szóstej dyrektywy 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej – ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1), nie nakładając podatku od wartości dodanej od kwot pomocy wypłaconych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 603/95 Rady z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz.U. L 63, str. 1), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), J.-P. Puissochet i J. N. Cunha Rodrigues oraz N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Finlandii ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 55 z 8.3.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 13 lipca 2004 r.

w sprawie C-82/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Artykuł 10 WE — Współpraca z instytucjami wspólnotowymi — Nieprzekazanie Komisji informacji)

(2004/C 228/20)

(język postępowania: włoski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne będzie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-82/03: Komisja Wspólnot Europejskich, (pełnomocnik: A. Aresu) przeciwko Republice Włoskiej (pełnomocnicy: I. M. Braguglia, A. Cingolo oraz P. Gentili), w przedmiocie stwierdzenia, że nie współpracując w sposób lojalny z Komisją w sprawie dotyczącej bezpieczeństwa i higieny pracy, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy art. 10 WE, Trybunał (druga izba) w składzie C. W. A.

Timmermans prezes izby, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, F. Macken oraz N. Colneric (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 13 lipca 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie współpracując w sposób lojalny z Komisją Wspólnot Europejskich w sprawie dotyczącej bezpieczeństwa i higieny pracy w oczyszczalni ścieków położonej w gminie Mandello del Lario w Lombardii (Włochy), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy art. 10 WE.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 101 z 26.4.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwszej izby)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-118/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Brak transpozycji dyrektywy 2000/37/WE)

(2004/C 228/21)

(język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-118/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: U. Wölker i H. Støvlbæk) przeciwko Republice Federalnej Niemiec (pełnomocnik: A. Tiemann), mającej za przedmiot wniosku o stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2000/37/WE z dnia 5 czerwca 2000 r., zmieniającej rozdział VI a dyrektywy Rady 81/851/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 139, str. 25) lub też nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy dyrektywy, Trybunał (pierwsza izba), w składzie P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco: